

Sygn. akt IV U 2100/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Tadeusz Piesowicz

Protokolant: Daniel Drożdż

po rozpoznaniu w dniu 09 kwietnia 2014 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

odwołania Z. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 17 października 2013 roku znak:

(...)

w sprawie Z. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o świadczenie przedemerytalne

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej się Z. G. świadczenie przedemerytalne od dnia 19 sierpnia 2013 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. na rzecz Z. G. kwotę 120,00 złotych (sto dwadzieścia złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 2100/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 9 kwietnia 2014 roku

Decyzją z dnia 17 października 2013 roku znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. powołując się na art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 170 z zm.) odmówił Z. G. prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu decyzji wskazał, iż na podstawie posiadanej dokumentacji Oddział stwierdził, że na dzień 31 stycznia 2013 roku udowodniła ona łącznie 28 lat, 7 miesięcy i 17 dni okresu zatrudnienia. Organ rentowy wskazał, iż przyczyną wydania decyzji odmownej jest nie wykazanie przez Z. G. wymaganego w powołanym przepisie okresu zatrudnienia.

Od powyższej decyzji odwołała się Z. G., podając, iż spełniła przesłanki do przyznania świadczenia albowiem pracę straciła nie z własnej winy, nastąpiło to w związku z likwidacją pracodawcy. Podniosła, iż w wieku ok. 59 lat znalezienie pracy jest trudne. Do odwołania dołączyła dokument, który otrzymała w ostatnim dniu pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy powołując się na argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji wskazał, że jest ona zasadna i zgodna z przepisami ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych, gdyż w dacie zgłoszenia wniosku o świadczenie przedemerytalne odwołująca nie spełnia koniecznego warunku wymaganego przez ustawę tj. koniecznego okresu zatrudnienia, gdyż na dzień 31 stycznia 2013 roku odwołująca się udowodniła łącznie 28 lat, 7 miesięcy i 17 dni.

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, że Z. G. ur. (...), wniosek o świadczenie przedemerytalne złożyła w dniu 19 sierpnia 2013 roku, w dacie złożenia wniosku nie była zatrudniona, na dzień 31 stycznia 2013 roku odwołująca udowodniła ona łącznie 28 lat , 7 miesięcy i 17 dni okresu zatrudnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca się Z. G. była zatrudniona w sklepie spożywczo – przemysłowym w okresie od dnia 1 czerwca 2012 roku do dnia 31 stycznia 2013 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku sprzedawca, zaś stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę za wypowiedzeniem w związku z likwidacją działalności gospodarczej (art. 30 § 1 pkt 2 k.p.)

(dowód: świadectwo pracy z dnia 31 maja 2012 roku k.83 akt organu rentowego, dowody zalegające w aktach Sądu Rejonowego w Nowym Targu do sygn. IV P 160/12)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentu wskazanego w opisie stanu faktycznego, którego wiarygodności i mocy dowodowej żadna ze stron nie kwestionowała w toku postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie Z. G. zasługuje na uwzględnienie.

Świadczenia przedemerytalne przysługują osobom o długim stażu pracy, które nie z własnej winy straciły pracę i z racji swojego wieku nie mają możliwości znalezienia nowego zatrudnienia, a nie spełniają jeszcze warunków do przejścia na emeryturę. Warunki przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego reguluje ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013r. poz. 170 z zm.). W myśl art. 2 ust. 1 w/w ustawy, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie, która: do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że odwołująca się Z. G. była zatrudniona w sklepie spożywczo – przemysłowym w okresie od dnia 1 czerwca 2012 roku do dnia 31 stycznia 2013 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku sprzedawca, zaś stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę za wypowiedzeniem w związku z likwidacją działalności gospodarczej (art. 30 § 1 pkt 2) k.p. Z treści protokołu z dnia 10 stycznia 2013 roku, sygn. IV P 160/12 wynika, iż pełnomocnik pozwanego oświadczył, iż strona pozwana zwalania powódkę Z. G. z obowiązku świadczenia pracy do upływu okresu wypowiedzenia czyli do dnia 31 stycznia 2013 roku z zachowaniem prawa do wynagrodzenia. Z. G. urodziła się w dniu (...), zaś udowodniony okres zatrudnienia wynosi łącznie 28 lat , 7 miesięcy i 17 dni.

Dokonując subsumcji powyższych okoliczności faktycznych pod cytowany wyżej przepis to stwierdzić należy, iż odwołująca spełniła konieczne warunki do otrzymania świadczenia przedemerytalnego. Do dnia rozwiązania stosunku pracy z powodu likwidacji pracodawcy (tj. do dnia 31 stycznia 2013 roku), była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat (warunek dot. kobiet) i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności uznać należy, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydając zaskarżoną decyzję nie prawidłowo odmówił Z. G. prawa do świadczenia przedemerytalnego – wobec mylnego przyjęcia, iż nie spełniła ona przesłanki koniecznej do nabycia prawa do tego świadczenia.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną odwołaniem decyzję.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 ust.1, § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1348).